GALERIA SE AMUZĂ

Pe urmele lui F. C. Rapid...

Amănunte inedite asupra turneului echipei bucureştene, dela trimisul nostru special în Orient

Kalman Konrad este un băiat de zahăr!...

Dat fiind misterul în care s'a desfăşurat recentul turneu al echipei bucureştene F. C. Rapid în Orient, redacţia paginei de umor a delegat pe d. A. Nol să întreprindă o călătorie specială pe urmele compatrioţilor noştri. Iată primul reportaj primit de la trimisul nostru special.

BUCUREŞTI (data poştei). — In momentul în care vă scriu, suntem în Gara de Nord. Mă impresionează în special indiferenţa personalului ceferist, faţă de echipa feroviarilor. Poate că au şi dreptate. Inainte salutau «C. F. R.»-ul, iar acum, când gruparea care a vrut să câştige titlul de campion de toamnă nu e decât «F. C. Rapid», ploconelile şi temenelile nu se produc decât în măsura în care buzunarele au erupţii metalice, iar şepcile ceferiştilor nu mai fac prin aer voltele de odinioară.

Mai sunt două minute până la plecarea trenului. F. C. Rapid — în contradicţie cu emblema sa — se urcă într'un personal. Ne instalăm într'un compartiment: echipa, Kalman Konrad şi cu mine.

Trenul a pornit. Incepem să batem câmpii...

ANGAJAMENTE, ANGAJAMENTE

Imediat ce am trecut de Chitila, nostalgia Capitalei a început să apese sufletele jucătorilor şi iată-i aşezaţi pe bănci, trişti, cu ochi melancolici, cu priviri rătăcite. Toată lumea şi-a scos pantofii, ca să nu facă bătături până la sosirea în Orient.

Personal — eu, nu trenul — nu ştiam încotro mergem şi cu cine va juca F. C. Rapid. Mă simţeam ca într'un «tren fantomă».

Din curiozitate personală şi din obligaţie profesională am încercat să strecor o rază de lumină în bezna acestui turneu, pe lângă care am fost ataşat ca trimis special.

L-am găsit pe Kalman Konrad pe scara vagonului, cu mâna întinsă, tăind aerul ca o vâslă.

— Ce faci, dom'le acolo?

— Vreau să văd încotro bate vântul, ca să ştiu ce teren să aleg la primul match...

M'a impresionat grija prematură a lui Konrad, însă am găsit justificate măsurile lui de prevedere. Orientalii ăia or fi ei orientali, dar sunt foarte şmecheri la alegerea terenului, după cum veţi vedea şi dv. în scrisoarea care va descrie matchul dela Beyruth.

— Dom'le Konrad, întrerupe puţin cercetările meteorologice şi vino te rog sus, să-mi dai nişte relaţii.

— Cu plăcere, dar mai repede...

— Spune-mi, te rog, unde mergem?

Konrad a zâmbit mefistofelic, a aruncat o privire speriată către compartimentul cu jucători, a dus un deget la gură, gest care mi-a ordonat tăcerea, şi mi-a şoptit încet de tot, încât abia l-am auzit:

— Cum intri în Orient, la dreapta!

Cunoscând destinaţia, nu m'am dat bătut, şi avid de informaţii, ca orice bun reporter, am tatonat mai departe:

— Bine, bine, mergem la dreapta, dar cu cine jucăm?

— Nici nu ştiu cum vom prididi atâtea matchuri. La Beyruth sunt vreo 15 echipe de football. Ce dracu, n'o să găsim una să joace cu noi? La Iaffa am un nepot care joacă în echipa de pitici a uni club, şi cred

că puştul, care e foarte bun shoteur, ne va aranja un match. In Siria sunt atâtea oraşe! Doar nu suntem la ţară, vom găsi un adversar. Iar la Ierusalim, am rude. Vezi dar că de şomaj nu mi-e frică.

După ce mi-a dat preţioasele declaraţii, Konrad a coborît iar pe scara vagonului, ca să nu ne ducă şmecherii de orientali la alegerea terenului.

Primul match

Tot ţinând-o la dreapta, după indicaţiunile lui Konrad, am ajuns la Beyruth.

Echipa a fost cantonată la un hotel principal, cu apă caldă, apă rece şi apă mijlocie, iar eu cu nea Kalman am pornit prin Beyruth ca să perfectăm angajamente.

Fără multă greutate, am ajuns la federaţia de football locală. Konrad, politicos, a bătut la uşe. O servitoare ne-a deschis.

Konrad întreabă:

— Aici e F. R. F. A.?

— Aţi greşit. Aici e federaţia de football din Beyruth.

— Da, da, exact. Vreau să vorbesc cu cineva pentru nişte matchuri de football.

— Regret, dar toţi oficialii sunt plecaţi la geamie. D-ta nu fi însă ageamiu şi nu te descuraja. Peste drum îl găseşti pe Ali, intendentul federaţiei. Dacă-i dai un şperţ, poate să-ţi aranjeze el câteva matchuri.

Atât Konrad cât şi eu, am mulţumit domnişoarei servante şi am traversat strada.

Intr'adevăr Ali, cu un brâu enorm şi un fes roşu ca un rac fiert, servea unui client de cinci lei pistil.

— Bună ziua, dom'le Ali!

— Salabaerusum, efendi?

— Nu vrei să ne aranjezi un match cu reprezentativa oraşului? Te atingem noi...

După un minut de chibzuială, Ali ne-a răspuns ferm:

— Dragii mei, deşi footballiştii sunt în concediu, în jumătate de oră întocmesc eu o reprezentativă a locuitorilor oraşului Beyruth. La ora 3. prezentaţi-vă cu echipa dvs. pe teren.

Exact la ora 3, Beyruthul avea echipa făcută. Jucătorii erau aleşi pe sprânceană: trei eunuci, doi asiro-chaldeeni, doi nepoţi de mumii, un industriaş de seminţe, un cultivator de chitre, un soţ al unei văduve din Mesopotamia şi Ali, căpitanul naţional.

Manopere orientale

BEYRUTH, 23, 24, 25, 26, 27 sau 28 Decembrie. — Să fie ai dracului ăştia cu calendarul lor, că nu mai ştiu în ce zi suntem. După cum vă spuneam, la ora 3 fix, după ceasul de aici, arbitrul a fluerat începutul jocului.

Apărarea noastră funcţionează greu, deoarece alunecă din cauza terenului impracticabil. Pe jumătatea noastră de teren numai băltoace şi plouă cu găleata, în timp ce pe terenul adversarului era un soare canicular şi iarba uscată, ca'n palmă. După pauză însă, când să beneficiem de teren bun, localnicii, prin diverse manopere, au făcut ca ploaia şi noroiul să treacă iar pe terenul nostru, iar ei au jucat şi'n repriza doua tot cu soare şi pe teren bun.

Altfel, am făcut o impresie formidabilă. Adversarii au avut o singură eşire. Petrică Rădulescu a apărat vreo 64 de shoturi-bombă.

După match am fost felicitaţi şi rugaţi să nu mai jucăm nici un match, ca să facem propagandă şi prin alte oraşe.

Kalman Konrad e nevinovat

BEYRUTH, 25, 26 sau 28 Decembrie. — Am primit azi ziarele din Bucureşti.

Vă asigur însă că «Gazeta Sporturilor» îl acuză gratuit pe Konrad, căci el a vrut să telegrafieze, dar a avut un incident la poştă. Iată cum s'au petrecut lucrurile.

Imediat după match, Konrad mi-a spus: «Scuză-mă dragă, că m'aşteaptă ăia dela «Gazeta Sporturilor» să le dau rezultatul, că altfel nu mai poate să apară. Ce vrei mon cher, să distrug o gazetă pentru o neglijenţă de-a mea?»

Şi a plecat la poştă. Aci a dat următoarea telegramă:

«Câştigat uşor, stop, uite soare, nu e soare, stop, impresionat Orientul, stop».

Când a citit iscălitura, duduia dela telegrame a sărit ca arsă:

Nu ţi-e ruşine, impertinentule? Crezi că p'aici nu ştim româneşte? Eşi afară!»

Şi aşa a rămas de căruţă telegrama şi Konrad acuzat, numai pentru că iniţialele lui fac K. K.

ULTIMELE TELEGRAME

SMIRNA 28 şau 29 DECEMBRIE. — Am vizitat oraşul. Konrad a mâncat rahat. Am fost la teatru şi băeţii au tăcut smirnă.

*

LIBAN, ora 16 şi 15. — Am făcut o excursie pe muntele Liban, pentrucă Li-banul e ochiul dracului

*

SIRIA (a. m. sau p. m.). — N'am văzut un antrenor mai mare ca Kalman Konrad. Nu vrea să obosească băeţii pentru returul Diviziei Naţionale din România şi deaceea nu jucăm nici un match. O echipă locală i-a acontat un match cu 2000 de lire sterline, dar Konrad cu greu i-a convins să reprimească avansul. După o muncă titanică, a reuşit să nu facă nici un match.

La plecare, l-a admirat toată Siria: «Siria-cul de el».

*

JAFFA (data poştei care e dată dracului). — Suntem primiţi cu muzica militară şi pian cu coadă. Am fost prin grădinile cu portocali. Jucătorii se extaziază: «Uite dom'le cum sunt aşezate aici portocalele, în pomi, nu ca la noi în lăzi».

*

DAMASC (fără dată). — Probabil că Kalman Konrad nu mai are bani, căci mergem din oraş în oraş. Ne-a eşit sufletul mergând şi mă mir dece europenii spun că e Asia Mică.

*

DAMASC (aceiaş dată). — Echipa doarme la hotel. Konrad se interesează de un restaurant bun, căci ne-am stricat stomacul pela lăptării.

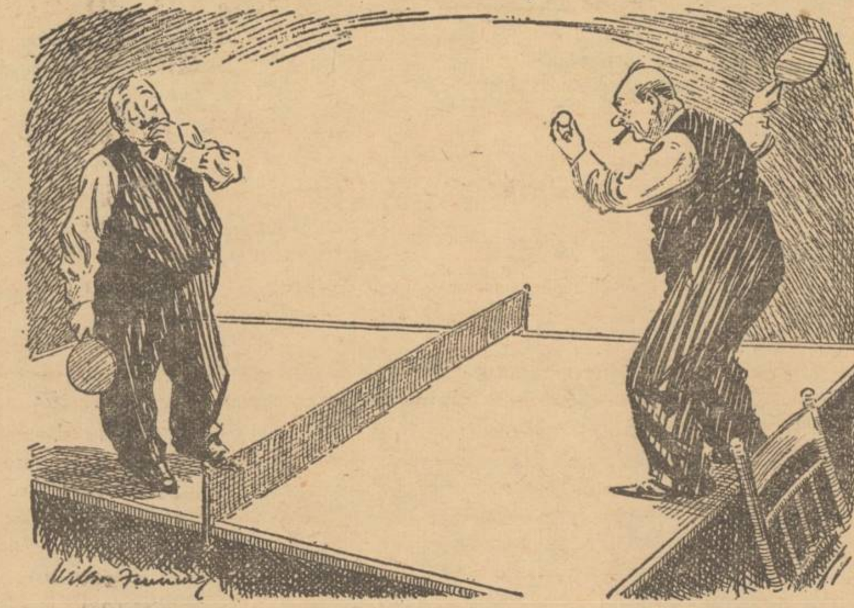
A întrebat pe o femeie de aici, una Anna, care nu ştia, dar l-a îndreptat la alta, care ştia, dar nu spunea. L-a trimis dela Anna la Caiafa.

*

DAMASC (pe înserate). — Suntem obosiţi. Ne recreăm la vila unui prieten al meu. Stăm în grădină. Unii dorm în cocotieri iar alţii şed în curmali.

K. K.

Jucătorii de ping-pong

— Ei, dragă, ce te-ai oprit?

— Nu ştiu, dar am impresia că facem totuşi ceva greşit...

Hai la football!...

«Ce tot staţi într'una frate,
Cu tricourile-agăţate,
Şi cu mâinile la spate?
Nu vedeţi c'afară-i soare?
Hai la football, frăţioare!
Daţi din mâini şi din picioare.
Haideţi, footballişti afară
Că e zi de primăvară
Nu mai staţi ca pierde-vară
In cămară».

*

Uite-aşa ţipau ziariştii,
Cronicarii, publiciştii,
Şi făceau pe moraliştii,
Că dece ei, footballiştii,
Stau în casă.
Şi ţipau de zor să iasă
Pe teren, să se desbrace
Şi să joace
Matchurile oficiale
Şi-amicale.

*

O Duminecă cu soare!
Ce scandaluri, ce rumoare,
Că băieţii n'au jucat.
Ce păcat!
Păi ar fi venit să ştii,
Spectatori, treizeci de mii,
Joc de o manieră-aleasă,
Ce bănet cădea la cassă,
Ar fi fos un match di-granda
Ce servea şi propaganda.
Şi-au plecat conducători,
Veneraţi susţinători,
Şi-un convoi de spectatori,
Pela domnii jucători
Să-i convingă, să le-arate
Că mai mare'ntre păcate
E acel de-a sta în casă
Când Dumineca-i frumoasă.
Şi aceste comitete
Au ajuns pe îndelete
Pele una din vedete.
Şi 'ntre ea şi comisiuni
Incepură discuţiuni.
«Dragă domnule vedetă
Am venit într'o anchetă

Să vedem dece matale
Care joci şi iei parale,
Călăreşti caloriferul
Când nici nu ştim ce e gerul
Dece stai închis în casă
Când Duminica-i frumoasă?
Uite-afară ce mai soare,
Hai de joacă frăţioare
Că de aia ai picioare!»

*

După-o clipă de sfială
Şi matură chibzuială,
Insfârşit
Jucătorul renumit
A răspuns pripit:
«Onorate
Comisiuni ce-aţi fost formate
Din persoane prea stimate,
Recunosc, aveţi dreptate.
Recunosc că bunoără,
E un timp de primăvară,
Că şomajul e-o osândă
Când temperatura-i blândă
Şi aveţi dreptate mare
Când strigaţi «ce splendid soare!»
Dar vedeţi, aici greşiţi,
Fiindcă domnilor, să ştiţi,
Facem grevă de picioare
Tocmai fiindcă este soare.
Spuneţi domnilor, curat,
Nu ar fi mare păcat,
Ca'n Ianuarie — ce splendoare —
Acel minunat de soare
Să-l privesc sentimental
Prin fereastră de spital?»

D. Nae Lucescu şi Serviciul Meteorologic

Scriam — nu de mult — în aceste coloane: «...*dacă Serviciul Meteorologic anunţă timp frumos, du-te la match cu trench-coat şi galoşi...*», etc.

Ultima performanţă a Serviciului Meteorologic nu a făcut decât să ne aducă o strălucită confirmare.

Povestea e cunoscută de aproape toţi sportivii.

Pentru Duminica trecută, d. Nae Lucescu, simpaticul şi întrepridul conducător al Unirei Tricolor, angajase un match amical cu C. A. O.

Dar, oricât ar fi fost de promiţători augurii în privinţa timpului — care înregistra temperaturi deasupra lui zero grade — totuşi, în Ianuarie, trebuie să fii foarte circumspect cu schimbările atmosferice şi să-ţi iei toate măsurile de precauţiune.

Unde să se intereseze d. Nae Lucescu dacă Duminecă va fi vreme bună? La Federaţia de football? Nu! La «Gazeta Sporturilor»? Nu!

S'a dus omul la Serviciul Meteorologic.

— Am onoarea! i-a luat nea Nae cu binişorul ca... să-i spună tot.

— Bună ziua! Ce... vânt vă aduce pe la noi?

— Spuneţi-mi, vă rog, cum o să fie timpul Duminecă, fiindcă vreau să organizez un match de football.

— Dacă vrei să organizezi match de football, nu-ţi mai pierde timpul, că o să fie un timp mizerabil.

— Explicaţi-mi dom'le şi mie...

— D-le Lucescu, ţara noastră fiind la o latitudine care face un unghiu obtuz cu emisferul glacial, şi cum scăzând temperatura dela Polul Nord din cea dela Abisinia ne dă un număr de grade superior aceluia care ar rezulta dacă am ţine o doniţă cu apă într'o blană de epure, înseamnă că Duminecă timpul nu va fi favorabil manifestărilor în aer liber.

— Spune-mi dom'le mai pe scurt, cum o să fie vremea Duminecă.

— Domnul meu, cu tot regretul, căci şi eu sunt sportiv, am onoarea să vă anunţ că Duminecă va ninge.

Nea Nae a eşit... plouat dela Serviciul Meteorologic şi a dat fuga la... poştă, unde a telegrafiat C. A. O.-ului: *Duminecă ninsoare mare stop. Contramandat matchul stop. Nae Lucescu*».

Nea Nae a plecat dela poştă cu bucuria omului conştient că a făcut o treabă bună.

Duminecă dimineaţa însă, o splendoare de vreme. Să te plimbi la şosea sau cu barca în Cişmigiu. Nea Nae a privit contrariat cerul superb, dar tot nu-i venea să creadă. Tot mai spera să se... strice vremea. Dar soarele, care habar n'are de meteorologie, era într'o formă extraordinară. Pela amiază, era o zi cum nu am mai avut de trei sute de ierni încoace. Insfârşit, o zi de primăvară. Cu cât temperatura se ridica, lui nea Nae i se suia sângele în cap.

Pela orele 3, când s'a dus orice speranţă, de ninsoare, nea Nae a dat un telefon:

— Allo! Serviciul Meteorologic?

— Exact.

— Aici Nae Lucescu. Ştiţi c'am fost la dv. Joi şi după indicaţiile pe cari ni le-aţi dat, am contramandat matchul cu C. A. O.

— Cum? A nins pela Obor?

— Nu dragă. Dar vă mulţumesc că nu am jucat, că puteau să moară jucătorii de insolaţie.

*

Incepând de Duminecă la ora 3, când arbitrul trebuia să fluere începutul matchului Unirea Tricolor — C. A. O., nea Nae a făcut o convenţie cu Serviciul Meteorologic, cu ajutorul căreia va fi informat exact asupra timpului.

L'am căutat pe conducătorul oborenilor, ca să aflăm şi noi miraculoasa convenţie.

L-am găsit — fireşte — prin Obor.

— Nea Nicule, ce-ai păţit cu matchul de Duminecă?

— M'au «încuiat» ăia dela Serviciul Meteorologic.

— Eh, şi d-ta acum, prea eşti pretenţios. Au greşit cu o zi: Luni a nins.

— Lasă-mă moncher, ce sunt eu, negustor de galoşi? O fi fost bun pronosticul pentru Hutchinson. Mie să-mi spună precis dacă ninge Duminecă. Luni, poate să fie şi potop.

— Ce-i cu convenţia aia, domnule?

— Dragă, am avut şi eu odată o idee genială. Am făcut o convenţie cu Serviciul Meteorologic: de câte ori îi voiu întreba de timp, să calculeze bine şi să-mi dea rezultatul... vice-versa. Numai aşa o să fiu bine informat.

*

Nea Nae are perfectă dreptate. Prin nejucarea matchului, a ratat încasări de o sută de mii lei.

A învăţat în schimb dela Serviciul Meteorologic că timpul — prost pronosticat — e bani.

Şi încă ce bani!

Revoluţia dela volley

Nimic important pe frontul femenin

Revoluţia din Spania, care până deunăzi a fost pe primul plan al actualităţii, a fost eclipsată de altă revoluţie: revoluţia dela volley...

Ca să vă daţi seama ce revoluţie a fost, e suficient să spunem că ea a izbucnit la volley-ul femenin. A fost mai ceva ca'n Spania. O grozăvie.

Conflictul a luat naştere după nouă ore de discuţii, în care timp taberele nu au ajuns la nici un rezultat.

Geneza revoluţiei ne a rămas necunoscută, deoarece după cele nouă ore de discuţii, reporterul nostru n'a înţeles nimic, căci fetele vorbeau toate odată.

Totuşi, se pare că harţa a fost provocată de... o literă.

Nu râdeţi! Nici nu zâmbiţi! B a fost substituit prin A. In cupa „Gazetei Sporturilor" Start B a devenit A.

Pe chestia asta, vedetele volley ului femenin s'au speriat foarte şi au dat bir cu fugiţii. Dece le-o fi îngrozit într'atâta echipa Start A — nu ştim. Echipa aceasta e, într'adevăr, una din cele mai bune formaţiuni în genul ei. E drept că are jucătoare de talia d-rei Katia Aman — talentată jucătoare şi nostimă fată — dar de aci şi până la îngrozirea adversarelor, e un mister de nepătruns.

Cei ce au fost la faţa locului povestesc lucruri nemaipomenite.

Văzând că Start A e decis să câştige cupa, vedetele au provocat un *tureş* grozav şi cu o strategie de Napoleon *Bonaparte* au întreţinut scandalul până când s'a revărsat *Aurora* dimineţii.

O doamnă care a asistat la revoluţie, a leşinat când a văzut sânge. I s'a explicat însă că n'a fost decât „rouge" de buze.

O răsculată a bătut cu pumnul în masă şi şi-a rupt bunătate de manecură iar o duduie care asvârlise cu geanta şi-a spart oglinda. De frica celor şapte ani de nenorocire, şi-a dat demisia din revoluţie.

După ce s'au potolit spiritele, d-ra Katia Aman a explicat unui reporter al nostru:

— Au vrut şi ele să fie re-*bele*.

Iar reporterul nostru, ridicând umerii, a răspuns:

— Ei şi, Robes — piere lumea pentru asta?

Model de echipament pentru domnii arbitri, recunoscut de F. R. F. A. şi recomandat «cavalerilor fluerului» din România

(La Prensa-Argentina)

Depinde de gen...

La volleyball.

Se dispută un match între două echipe cari — întâmplător — aveau în formaţie câteva fete drăguţe.

Doi tineri, îmbrăcaţi după ultimul jurnal, veniţi numai pentru vreo nouă «cucerire», s'au instalat în poziţii fotogenice într'un colţ al sălii, de unde aruncau priviri libidinoase către tinerele jucătoare.

— Care-ţi place?

— Nici una!

— Cum asta?

— Nu-i nici una frumoasă.

— N'or fi frumoase, dar vezi, poate că găseşti una «în genul» tău.

— Imposibil! Toate sunt de genul femenin.

O replică promptă

Intr'un oraş din Ardeal, care are echipă de football în divizia naţională A., un arbitru ţinea o conferinţă cu subiect liber. Şi anume, d. arbitru vorbea despre «Cum am ajuns arbitru federal».

La un moment dat arbitrul povestea:

— La prima decizie care am fluerat-o...

O voce din sală l-a întrerupt:

— Destul! Nu ne interesează cum ţi-ai petrecut timpul în spital!..

Cugetări

Dece se miră unii că «balonul e rotund»? Se poate juca football cu un balon pătrat?

Pescarul, când se întoarce cu plasa goală, e dezolat. Portarul dela football e fericit.

Se discută mărirea numărului echipelor din Divizia A. dela 12 la 16.

Singura consecinţă mai importantă: vom avea în fiecare Duminecă doi arbitri în plus.

Nici o echipă de football nu poate cuceri două puncte, dacă are un singur punct vulnerabil în formaţie.

Nu înţeleg dece se căznesc unii să facă «Turul României» cu bicicleta, când există motocicleta!

Mici ecouri

EXTREMELE SE ATING

Match decisiv de football. E în... joc o situaţie preponderentă în clasament. Jocul e dur.

La un moment dat, Dobay se ciocneşte cu Gruin şi amândoi se aleg cu câte o lovitură. Ceeace l-a făcut pe d. Urzică să exclame:

— Vezi, dom'le, şi'n football... extremele se ating.

INEXPLICABIL

— Ce spui mon cher, ce bătaie a mâncat la cheful de aseară confratele M. M. dela «Vocea sportivă»?

— Mă mir. Ştiam că el scrie rubrica de box.

SKIORII...

— Lenuţo, dece eşti supărată?

— Mi-a făcut cineva cadou un costum de ski...

— Ei şi?

— Inchipuie-ţi dragă, la Radio a anunţat că e vreme favorabilă pentru ski...

OPORTUNISTUL

Intr'un cerc de sportivi, doi tipi lăudau un prieten, arbitru de football.

— E foarte bun arbitru Gigel!

— Da, totdeauna e oportun...

— Desigur, şi eu i-am spus că e oportunist!

CHESTIE DE OCHI

Pe o arenă de sport doi organizatori scrutează asistenţa şi îi cântăresc... contravaloarea.

Organizatorul pesimist: Uite domnule, jumătate arenă e goală!

Organizatorul optimist: Uite domnule, jumătate arenă e plină!

Cu gămălie ...

De Sf. Ion, confratele Fi..r...iu, despre care gurile rele spun că e cam... excentric, a trimis unui amic care-şi serba ziua onomastică, un sticlete...

Mulţi confraţi ţi-au spus: «Halal, A fost ceva original!»
Eu cred c'a fost mult mai bizar:
Din capul tău originar...

LUKAS

— Mergi la match?

— Păi de-acolo vin. S'a jucat şi o «deschidere»...

Manuscrisele pentru pagina umoristică se vor trimite pe adresa: A. Nol, Gazeta Sporturilor.